

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้รับอำนาจด้วยการเชื่อมสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อผู้ทรงพลังอำนาจ ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกๆ ดวงวิญญาณสามารถชาร์ตแบตเตอรี่ของลูกและกลับมาบริสุทธิ์และสโตประธาน

คำถาม: ความเพียรพยายามใดที่ลูกๆ ทำในยุคบรรจบพบกันที่ให้ผลรางวัลของสถานภาพเทพแก่ลูก?

คำตอบ: ในยุคบรรจบพบกัน ลูกๆ ทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาเยือกเย็น(สงบเย็น) ด้วยการกลับมาเยือกเย็น, ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ที่ลูกกลายเป็นเทพ ลูกไม่สามารถกลายเป็นเทพได้ตราบนานกระทั่งลูกนั้นได้กลับมาเยือกเย็น ในยุคบรรจบพบกันลูกกลายเป็นเทวีแห่งความเยือกเย็น(ชิตลาเทวี) และประพรหมหยดน้ำเย็นของความรู้ให้แก่ทุกคนและทำให้ทุกคนเยือกเย็น ก่อนอื่นลูกต้องทำให้ตนเองนั้นเยือกเย็นและแล้วจึงดับไฟของทุกคนอื่น และทำให้พวกเขาเยือกเย็น

โอม ซานติ ก่อนอื่นใด ลูกๆ เพียงแต่ต้องเข้าใจหนึ่งสิ่ง: เราทั้งหมดคือพี่น้องกันและชีพบาบาคือพ่อของเราทุกคน ท่านนั้นเรียกว่าเป็นผู้ทรงพลังอำนาจ เมื่อลูกปกครองเหนือทั้งโลกลูกก็มีพลังทั้งหมด อาณาจักรของเหล่าเทพเคยคงอยู่ในบาร์ต ลูกเคยเป็นเทพที่บริสุทธิ์ สกฐทั้งหมดของลูก นั่นคือทั้งราชวงศ์ของลูกนั้นปราศจากกิเลส ใครที่เคยปราศจากกิเลส? ลูกๆ ดวงวิญญาณ เวลาที่ลูกกำลังจะกลับมาปราศจากกิเลสอีกครั้งหนึ่ง ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงผู้ทรงพลังอำนาจ, ลูกกำลังได้รับอำนาจจากท่าน พ่อได้อธิบายแล้วว่าเป็นลูกๆ ดวงวิญญาณที่ได้เล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิด ลูกๆ ดวงวิญญาณเคยมีพลังที่สโตประธานที่ค่อยๆ ลดลงไปที่ละน้อยๆ ในแต่ละวันที่ผ่านไป จากการเป็นผู้ที่สโตประธาน ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่ดโมประธาน เมื่อพลังกำลังของแบตเตอรี่นั้นได้หมดลง เครื่องยนต์นั้นก็หยุดนิ่งเนื่องจากแบตเตอรี่นั้นหมดกำลัง แบตเตอรี่ของดวงวิญญาณไม่ได้หมดกำลังลงไปอย่างสมบูรณ์ ยังมีพลังหลงเหลืออยู่บ้าง เมื่อใครบางคนตายก็มีการจุดตะเกียงและเฝ้าแต่เติมน้ำมันลงไปในแต่ละวันเพื่อที่ให้แสงนั้นจะไม่ดับไป เวลานั้นลูกๆ เข้าใจว่าลูกๆ ดวงวิญญาณเคยมีพลังกำลังที่สมบูรณ์และลูกไม่ได้มีสิ่งนั้นอีกต่อไป ในขณะที่ลูกต้องเฝ้าแต่ให้สติปัญญาของลูกอยู่ในโยคะกับพ่อผู้ทรงพลังอำนาจและเติมตนเองด้วยพลัง เพราะลูกมีพลังหลงเหลืออยู่น้อยมาก ถ้าพลังของลูกหมดลงอย่างสมบูรณ์ ร่างของลูกจะไม่หลงเหลืออยู่ ด้วยการจดจำพ่อ, ลูกๆ ดวงวิญญาณก็จะกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ในยุคทอง แบตเตอรี่ของลูกนั้นได้รับการชาร์ตอย่างเต็มที่ และแล้ววงศาของลูก นั่นคือพลังของแบตเตอรี่ก็หมดกำลังลงไปทีละน้อย ก่อนถึงเวลาที่ลูกๆ ดวงวิญญาณจะไปถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ลูกมีพลังหลงเหลืออยู่เพียงน้อยนิด ราวกับว่าลูกล้มละลายไปและปราศจากพลังกำลัง ด้วยการจดจำพ่อ, ลูกๆ ดวงวิญญาณก็จะกลับมาเติมไปด้วยพลังกำลัง ดังนั้นพ่ออธิบาย: ลูกต้องจดจำผู้เดียวเท่านั้นพระเจ้าคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด; ทุกคนอื่นคือส่วนหนึ่งของสิ่งสร้าง สิ่งสร้างเพียงสามารถได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดเท่านั้น จากสิ่งสร้าง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นเพียงผู้สร้างผู้เดียวเท่านั้น พ่ออื่นๆ ทั้งหมดนั้นมีขีดจำกัด ด้วยการจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกก็ได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกๆ ควรจะรู้ในหัวใจของลูกว่าบาบากำลังก่อตั้งสวรรค์, โลกใหม่สำหรับเรา สวรรค์กำลังได้รับการก่อตั้งขึ้นตามแผนของละคร เป็นลูกๆ ผู้ที่จะไปและปกครองที่นั่น พ่อฉันบริสุทธิ์เสมอ พ่อไม่ได้ถือกำเนิดผ่านกรรม พ่อไม่ได้ถือกำเนิดเหมือนกับเหล่าเทพ ในการที่จะให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่ลูกๆ พ่อเข้ามาในร่างของผู้นี้ เมื่อเขาไปถึงอายุ 60 อายุของการปลดเกษียณ และแล้วจากการเป็นดวงวิญญาณดโมประธานคนแรก เขาก็ได้กลายเป็นผู้ที่สโตประธานคนแรก พระเจ้านั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด และแล้วก็มีบราห์มา วิษณุและชางก้า ผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน บราห์มา วิษณุและชางก้ามาจากที่ใด? สิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงนิมิตที่ลูกได้รับ อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนนั้นอยู่ระหว่างกลาง ไม่มีผู้ที่มีร่างกายใดๆ ที่นั่น ร่างที่ละเอียดอ่อนเหล่านั้นสามารถมองเห็นได้ด้วยเทพนิมิตเท่านั้น บราห์มาคือผู้ที่แต่งกายในชุดขาว ในขณะที่วิษณุได้รับการประดับประดาด้วยเพชรพลอย พวกเขาได้แสดงชางก้าพร้อมกับบรูรอบคอของเขา, แต่ชางก้าจะไม่สามารถเป็นเช่นนั้นได้ ที่อมานาถ พวกเขาได้แสดงชางก้ากำลังบอกเรื่องราวของความเป็นอมตะแก่ปาวรตี ไม่มีโลกมนุษย์ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ดังนั้นเขาจะถ่ายทอดเรื่องราวที่นั่นได้อย่างไร? อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนนั้นเป็นเพียงเพื่อนิมิต ลูกเห็นนิมิตของเพียงผู้ที่ได้กลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ พวกเขาคือผู้ที่ต่อมาได้กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ดังนั้นสิ่งนี้ควรเข้าไปในสติปัญญาของลูก ลูกควรคิดว่าพวกเขาได้ประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรของพวกเขาได้อย่างไร ไม่มีการบราห์มาใดๆ ฯลฯ ที่นั่น เหล่าเทพนั้นจะเป็นผู้ที่ก้าวร้าวรุนแรงได้อย่างไร? ไม่ว่าใครจะเชื่อหรือไม่ก็ตาม, ในเวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรด้วยการจดจำพ่อ ได้มีการอ้างอิงไว้

ในกิตะว่า ลิมร่างของลูกและศาสนาทางร่างทั้งหมดของลูกและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พ่อไม่มีร่างกายที่ท่านจะสามารถมีความผูกพันยึดมั่นได้ พ่อพูดว่า พ่อเพียงแต่ยืมร่างนี้มาใช้เป็นเวลาอันสั้นเท่านั้น ไม่เช่นนั้นแล้วพ่อจะให้ความรู้แก่ลูกได้อย่างไร? พ่อคือเมล็ดที่มีความรู้สึกของต้นไม้ นี่ เพียงพ่อเท่านั้นที่มีความรู้ของต้นไม้นี้ ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับระยะเวลาของโลกนี้หรือได้มีการสร้าง การบำรุงรักษา และการทำลายโลกอย่างไร การศึกษาของพวกเขาจำกัด พ่อสอนการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดนี้แก่ลูกและทำให้ลูกๆกลายเป็นนายของโลก ไม่มีผู้ที่มีร่างกายใดสามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า พวกเขา(บราห์มา วิษณุและชางก้า)มีร่างที่ละเอียดอ่อนของเขาสองและพวกเขาเองก็ไม่สามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้า ร่างนี้คือบัลลังก์สำหรับดวงวิญญาณของดาต้า ในเวลานี้บัลลังก์นี้เป็นบัลลังก์อมตะ, บัลลังก์ของพ่อ, สัญลักษณ์อมตะ มีบัลลังก์ที่อมฤตสารที่ซึ่งเรียกว่าเป็นบัลลังก์อมตะ บุคคลสำคัญนั้นก็ได้รับการเชื้อเชิญให้นั่งบนบัลลังก์อมตะนั้น พ่ออธิบายว่า นี่คือบัลลังก์อมตะของดวงวิญญาณทั้งหมด สันสการ์ที่ดีและไม่ดีนั้นอยู่ภายในดวงวิญญาณ และเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวที่ว่า นี่คือผลของการกระทำของลูก พ่อของทุกๆ ดวงวิญญาณคือผู้เดียว บาบานั้นไม่ได้กำลังอธิบายให้แก่ลูกจากคัมภีร์ ไม่มีสิ่งใดเหล่านี้อ้างอิงไว้ในคัมภีร์ เหตุนี้เองผู้คนจึงซุนเคื่องและถามเราว่าเหตุใดเราจึงไม่เชื่อในคัมภีร์ เมื่อผู้รู้ ผู้เคร่งศาสนาและชั้นยาสซีไปอาบในแม่น้ำคงคา พวกเขาเหล่านั้นได้กลับมาบริสุทธิ์ไหม? ยังไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ ทุกคนนั้นจะกลับบ้านในเวลาสุดท้ายเหมือนกับฝูงแมลงหรือฝูงผึ้ง มีราชินีผึ้งและผึ้งอื่นๆ ทั้งหมดก็ติดตามเธอ เช่นเดียวกันเมื่อพ่อกลับบ้านดวงวิญญาณทั้งหมดก็จะติดตามท่าน จะเป็นราวกับว่ามีฝูงของดวงวิญญาณในโลกที่ไม่มีตัวตน ในขณะที่นี้ เต็มไปด้วยมนุษย์ฝูงชนนี้ที่นี้ก็ต้องวิ่งกลับบ้านในวันหนึ่งด้วยเช่นกัน พ่อจะมาและพาทุกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไปกับท่าน มีค่ายกึ่งของชบวนพิธีแต่งงานของชีวา ไม่ว่าลูกนั้นเป็นบุตรชายหรือบุตรสาว, พ่อมาและสอนลูกๆ ทั้งหมดถึงการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ดวงวิญญาณไม่สามารถกลับบ้านโดยที่ไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ก่อนได้ หลังจากที่ลูกได้กลับมาบริสุทธิ์ ก่อนอื่นลูกก็จะไปสู่อาณาจักรแห่งความเงียบสงบ และแล้วก็จะลงมาตามลำดับกันไป ประชากรโลกก็จะเฝ้าแต่ขยายตัว อาณาจักรนั้นต้องมีการสร้างขึ้น ดังนั้น ไม่ใช่ทุกคนจะลงมาพร้อมกันในเวลาเดียวกัน ต้นไม้จะเฝ้าแต่ขยายตัวทีละน้อย ก่อนอื่นใจพ่อก็ได้ก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป คนแรกที่กลายเป็นบราห์มินคือผู้ที่กำลังจะกลายเป็นเทพ มีประชาบิดาบราห์มา(พ่อของปวงประชา) และดังนั้นจะมีพี่น้องหญิงชายในบรรดาปวงประชาด้วยเช่นกัน ผู้คนมากมายกลายเป็นบราห์มา กุมารและกุมารีที่นี้ อย่างแน่นอนที่ต้องเป็นเพราะพวกเขามีศรัทธาในสติปัญญาที่พวกเขาสามารถได้รับคำแนะนำมากมาย ลูกๆ ผู้ที่มั่นคงนั้นก็จะไปที่นั่นก่อนและผู้ที่ย่อนแอก็จะไปภายหลัง ก่อนอื่นดวงวิญญาณทั้งหมดจะอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน และแล้วเมื่อพวกเขาลงมาประชากรก็ขยายตัวขึ้น ดวงวิญญาณนั้นจะสามารถเล่นบทบาทของเขาโดยที่ไม่มียังร่างได้อย่างไร? นี่คือโลกของนักแสดงและสิ่งนั้นก็เฝ้าแต่หมุนไปผ่านทั้ง 4 ยุค ในยุคทองเราเคยเป็นเทพ และแล้วเราก็ได้กลายเป็นนักรบ พ่อค้า และแล้วก็เป็นผู้ทร ในเวลานี้คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ยุคนี้คงอยู่ในเวลานี้เท่านั้นเมื่อพ่อมา เพียงพ่อที่ไม่มียังร่างจำกัดเท่านั้นที่ให้ความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ชีพบาบาไม่ได้มีร่างกายของท่านเองที่จะสามารถได้รับชื่อ ร่างนี้เป็นของดาต่านี้และบาบาก็ได้ยืมร่างนี้มาใช้เพียงระยะเวลาอันสั้น พ่อพูดว่า พ่อต้องการปากเพื่อที่พ่อจะสามารถพูดกับลูก พ่อจะสามารถพูดกับลูกๆ ของท่านได้อย่างไรหากท่านไม่มีปาก? พ่อได้ให้ความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกผ่านปากนี้ เหตุนี้เองปากของท่านจึงเรียกว่า “แกมุก”(ปากแก้ว) น้ำสามารถปรากฏออกมาจากที่แห่งหนึ่งแห่งใดในภูเขา และดังนั้นพวกเขาจึงได้สร้าง “แกมุก” ที่นี้ที่ซึ่งน้ำนั้นปรากฏออกมา พวกเขาคิดว่านั่นเป็นน้ำของแม่น้ำคงคาและดื่มมันนั้น พวกเขาได้ให้ความสำคัญอย่างมากต่อน้ำนั้น ทุกสิ่งในโลกนี้หลอกลวง เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่บอกสัจจะแก่ลูก อย่างไรก็ตาม ผู้คนที่หลอกลวงนั้นก็คิดว่าความรู้ของพ่อเป็นความหลอกลวง เมื่อบารัตเคยอยู่ในยุคทอง บารัตนั้นก็เรียกว่าเป็นดินแดนแห่งสัจจะ ในเวลานี้ บารัตนั้นได้กลับมาเก่า ทุกสิ่งได้กลายเป็นสิ่งหลอกลวง มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวง! พ่อพูดว่า ลูกเคยประณามพ่ออย่างมาก! ลูกได้เคยดูหมิ่นพ่อและได้ประณามพ่อด้วยการเรียกพ่อว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกนั้นเคยเรียกหาชีพบาบา: พาเราออกไปจากโลกเก่านี้เถิด พ่อพูดว่า ลูกๆ ทั้งหมดของพ่อได้กลายเป็นผู้ที่ล้มละลายด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาราคะ พ่อพูดกับลูกๆ และพูดว่า ครั้งหนึ่งลูกเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกจำสิ่งนี้ได้หรือไม่? ท่านนั้นอธิบายสิ่งนี้เท่านั้นแก่ลูกๆ ท่านไม่ได้อธิบายสิ่งนี้แก่ทั้งโลกเพราะเพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจในสิ่งที่พ่อพูด โลกจะรู้อะไรเกี่ยวกับสิ่งนี้? หนามที่ใหญ่โตที่สุดคือตัณหาราคะ ชื่อที่แท้จริงของโลกนี้คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ในขณะที่ยุคทองคือโลกที่บริสุทธิ์100% มนุษย์ไปและก้มลงเบื้องหน้าเทพที่บริสุทธิ์เหล่านั้น แม้ว่าผู้เลื่อมใสศรัทธามากมายจะเป็นมั่งสวัริติ ก็ไม่ใช่พวกเขาจะไม่ซ้องแหวะในกิเลส ผู้คนมากมายก็ถือพรหมจรรย์ตั้งแต่วัยเด็ก และตั้งแต่วัยเด็กของเขาเป็นต้นมาพวกเขาก็ไม่ได้รับประทานอาหารที่สกปรกใดๆ ด้วยเช่นกัน ชั้นยาสซีเองก็พูดว่า จงกลับมาปราศจากกิเลส! ชั้นยาสซีก็จะทิ้งบ้านและครอบครัวของเขา; และแล้วพวกเขาก็ได้ใช้ชาติเกิดต่อไปของเขากับผู้ครองเรือน และพวกเขาก็ได้ละทิ้งบ้านและครอบครัวของเขาอีกครั้งหนึ่งและเข้าไปสู่ป่า อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นจะเป็นไปได้หรือสำหรับพวกเขาที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์? ไม่เลย ไม่มีใครสามารถกลับมา

บริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์โดยที่ไม่ได้รับศรัทธาจากพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ หนทางความเลื่อมใสศรัทธานั้นคือหนทางของการตกลงมาและดังนั้นพวกเขาจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร หากพวกเขาได้กลับมาบริสุทธิ์แล้ว พวกเขาจะสามารถกลับบ้านและแล้วก็ไปสู่สวรรค์ได้ เหล่าเทพของยุคทองนั้นเคยละทิ้งบ้านและครอบครัวของพวกเขาหรือไม่? การสละละทิ้งของชั้นยาสีนั้นก็มีขีดจำกัด ในขณะที่การสละละทิ้งของลูกนั้นไม่มีขีดจำกัด ลูกละทิ้งทั้งโลกรวมทั้งเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูก กำลังมีการก่อตั้งสวรรค์ขึ้นสำหรับลูก ในเวลานี้สติปัญญาของลูกกำลังหันไปสู่สวรรค์ ผู้คนนั้นก็ยังคงห้อยกลับหัวอยู่ในนรก ในขณะที่ลูกๆ นั้นแขวนอยู่ในทะเลแฉกของการจَذราระลึกถึงพ่อ ได้มีการทำให้ลูกนั่งบนกองไฟของความรู้เพื่อที่จะกลายเป็นเทวีแห่งความเยือกเย็น คำที่ตรงกันข้ามกับ “ความเยือกเย็น” ก็มีคำว่า “ไฟ” (ความร้อน) ลูกนั้นเรียกว่าเป็นเทวีแห่งความเยือกเย็น จะไม่ได้มีลูกเพียงคนเดียว อย่างแน่นอนที่ต้องมีผู้คนมากมายที่ทำให้บาร์ตเยือกเย็นลงได้อย่างมาก ในปัจจุบันทุกคนนั้นกำลังถูกเผาบนกองไฟของตัณหาราคะ เป็นที่ที่ลูกได้รับชื่อว่าเทวีแห่งความเยือกเย็น ลูกคือเทวีผู้ที่ทำให้ทุกคนนั้นเยือกเย็น ผู้เดียวที่ประพรมหยดน้ำเย็นแห่งความรู้ให้แก่ทุกคน ผู้เลื่อมใสศรัทธานั้นก็ไปเพื่อที่จะประพรมหยดน้ำ ในขณะที่นี่เป็นหยดของความรู้ที่ได้มีการประพรมบนดวงวิญญาณ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์พวกเขานั้นก็อยู่อย่างเยือกเย็น ดวงวิญญาณของทั้งโลกนั้นได้อยู่อย่างน่าเกลียดในเวลาอันด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาราคะ เวลาที่ลูกๆ กำลังได้รับโทษของน้ำทิพย์ ด้วยให้ลูกก็ทำให้ตนเองนั้นเยือกเย็นลงและลูกก็ทำให้ผู้อื่นนั้นเยือกเย็นลงด้วยเช่นกัน ผู้นี้เองก็ได้กลับมาเยือกเย็นด้วย ทั้งสามและภรรยานั้นก็อยู่ด้วยกัน ไม่มีเรื่องของการที่จะต้องละทิ้งบ้านและครอบครัวของลูก อย่างไรก็ตามเมื่อได้มีการสร้างคอกวัวขึ้นในตอนเริ่มต้น, อย่างแน่นอนที่ลูกๆ บางคนนั้นต้องจากบ้านของลูก เพื่ออะไร? เพื่อที่จะสามารถนั่งบนกองไฟของความรู้และกลับมาเยือกเย็นได้ มีเพียงเมื่อลูกได้กลับมาเยือกเย็นที่นั่นเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลายเป็นเทพที่นั่น โยคะของสติปัญญาของลูกๆ นั้นไม่ควรจะตรงไปยังบ้านเก่าของลูกอีกต่อไป สติปัญญาของลูกควรจะยึดติดอยู่กับพ่อ เพราะลูกทั้งหมดต้องกลับบ้านกับพ่อ พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวานพ่อได้มาอย่างเป็นทางการของลูกเพื่อพาพวกเขาทั้งหมดกลับบ้าน ลูกคือกองทัพซี้ซี้คดี พันดาฟ ลูกคือผู้ที่ได้รับอำนาจจากชีวิต, ผู้ทรงพลังอำนาจ ผู้คนก็คิดว่าดวงวิญญาณสูงสุดนั้นสามารถฟื้นคืนชีวิตให้กับคนตายได้ อย่างไรก็ตาม พ่อพูดว่า ลูกๆ ผู้เป็นที่รักของพ่อ ทุกๆ ดวงวิญญาณนั้นได้รับบทบาทที่คงอยู่ตลอดไปของเขาเองที่จะเล่นในละครนี้ พ่อคือผู้สร้าง ผู้กำกับ และเป็นนักแสดงหลัก พ่อไม่สามารถเปลี่ยนบทบาทของใครในละครนี้ได้เลย ผู้คนก็เชื่อว่าไปไม่แต่ละไบนั้นเคลื่อนไหวตามคำสั่งของดวงวิญญาณสูงสุด อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณสูงสุดเองนั้นก็พูดว่า พ่อก็ขึ้นอยู่กับละครเช่นกัน พ่อถูกผูกไว้ด้วยละครนี้ ไม่ใช่ว่าไปไม่นั้นจะเคลื่อนไหวตามคำสั่งของพ่อ ความคิดเห็นของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันนั้นได้ทำให้ผู้คนของบาร์ตยากจนข้นแค้นอย่างสมบูรณ์ ด้วยความรู้ที่พ่อให้ บาร์ตนั้นก็ได้รับมงกุฎอีกครั้งหนึ่ง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะเข้าไปสู่สุริยวงศ์ในตอนเริ่มต้น สติปัญญาของลูกต้องมีศรัทธาเพื่อที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในคะแนนเต็ม ลูกต้องกลายเป็นบราห์มินที่มั่นคง เก็บความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ไว้ในสำนักของลูก

2. คงนั่งอยู่บนกองไฟของความรู้และอยู่อย่างเยือกเย็น นั่นคือกลับมาบริสุทธิ์ ดับไฟของตัณหาราคะด้วยความรู้และโยคะ โยคะของสติปัญญาของลูกต้องเชื่อมโยงกับพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ

พร: พร: ขอให้ลูกได้รับเหรียญตราในรูปแบบของสภาพที่สูงส่งในชีวิตบราห์มินของลูกและกลายเป็นจักรพรรดิแห่งดินแดนที่ไร้กังวล

ลูกแต่ละคนกลายเป็นบราห์มินเพื่อทำให้สภาพส่วนตัวของลูกดีที่สุด ในชีวิตบราห์มินสภาพที่สูงส่งเป็นสมบัติส่วนตัวของลูก มันเป็นเหรียญแห่งชีวิตบราห์มิน ผู้ที่ได้รับเหรียญนี้จะอยู่อย่างมั่นคงอย่างสม่ำเสมอ ในสภาพที่สม่ำเสมอไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนและจะมีความไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอ พวกเขากลายเป็นจักรพรรดิของดินแดนที่ไร้กังวล พวกเขาเป็นอิสระจากความปรารถนาทั้งหมดและเป็นตัวของการไม่รู้จักความรู้ใด ๆ ของความปรารถนา

คติพจน์: ด้วยการพูดว่า “บาบาของฉัน” ด้วยศรัทธาและความซาบซึ้งที่ไม่ขาดตอน และแล้วมายาก็ไม่สามารถเข้ามา

ใกล้ลูกได้

*** โอม ขานติ ***